

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/199/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812211545
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7812211545.15

Uznesenie

Okresný súd Rožňava, v právnej veci žalobcu: N. Š., W.. XX.XX.XXXX, F. Q. Č.. XXX, zast.: JUDr. Ján Fečko, advokát, so sídlom Košice, Mäsiarska 61, proti žalovaným: 1. K.. Š. N., W.. XX.XX.XXXX, F. Q. Č.. XXX, 2. E. F., W.. XX.XX.XXXX, A.. XX.XX.XXXX, T. F. Q. Č.. XX, v konaní obaja zast.: JUDr. Blanka Nagyová, advokátka, so sídlom Košice, Štúrova č. 44, o zaplatenie 420,00 Eur s príslušenstvom, o trovách konania takto

rozhodol:

Súd mení výrok Uznesenia sp. zn.: 12C/199/2013 - 190 zo dňa 19. 06. 2017 tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 478,84 Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 420,- Eur, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy, za čas od 01. 12. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. č. k. 12C/199/2013 - 176 zo dňa 20.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.11.2016 a vykonateľnosť dňa 16.11.2016. Čiastočne vyhovel žalobe, uložil povinnosť žalovaným v 1.a 2.rade zaplatiť žalobcovi sumu 320,- Eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania z uvedenej dlžnej sumy, za čas od 03.10.2012 do zaplatenia a vo zvyšujúcej časti žalobu zamietol. Súčasne súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, pričom zohľadnil mieru úspechu a neúspechu strán sporu. Žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 52 %.

3. O výške náhrady trov konania bolo rozhodované po právoplatnosti rozsudku vyšším súdnym úradníkom uznesením č.k. 12C/199/2013 - 190 zo dňa 19.06.2017. Proti uvedenému uzneseniu podal sťažnosť žalovaný v zákonnej lehote.

4. Súd v súlade s ust. § 239 a nasl. Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmaním sťažnosti zistil, že ide o sťažnosť, ktorá je prípustná. Sťažnosť podával žalovaný ako subjekt, v neprospech ktorého bolo napadnuté uznesenie vydané (ust. § 240 CSP). Z hľadiska náležitosti sťažnosti súd konštatuje, že sťažnosť spĺňala zákonné predpoklady vyžadované ust. § 243 CSP, keďže sťažnosť môže uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to vzhľadom na okolnosti sporu účelné a možné. Okolnosťou, ktorá znamenala určitú zmenu od rozhodnutia vo veci samej, bola skutočnosť, že žalovaná zomrela dňa XX.XX.XXXX. V zmysle rozsudku bola povinná nahradiť trovy konania spoločne a nerozdielne so žalovaným. Žalovaný súdu úmrtie oznámil až pri podaní sťažnosti proti uzneseniu o priznanej výške trov.

5. Vyššie označeným uznesením č.k. 12C/199/2013 - 190 zo dňa 19.06.2017 bola žalovaným v 1.a 2.rade uložená povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 516,69 Eur, čo malo predstavovať 52 % z priznaného nároku. Trovy konania tvorili : zaplatený súdny poplatok vo výške 25,- Eur, trovy právneho zastúpenia, náhrada cestovného a náhrada za stratu času. Žalobca si uplatnil náhradu trov

konania v celkovej výške 1.155,18 Eur, z toho trovy právneho zastúpenia za 11 uplatnených úkonov predstavovali 453,82 Eur, vrátane režijných paušálov. Daň z pridanej hodnoty (DPH) vo výške 20 %, predstavovala výšku 90,76 Eur. Trovy právneho zastúpenia vrátane DPH boli uplatnené vo výške 544,58 Eur.

6. Uznesením č.k. 12C/199/2013-190 zo dňa 19. 06. 2017 súd rozhodol o výške trov v súlade s priznaným nárokom na náhradu trov, v rozsahu 52 % z vyčíslenej náhrady trov právneho zastúpenia za 11 úkonov právnej pomoci, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 30.09.2012, podanie žaloby dňa 03.10.2012, poradu s klientom dňa 17.02.2013, vyjadrenie k odporu dňa 10.09.2013, účasť na pojednávaní v dňoch 17.09.2013, 04.02.2014, 24.02.2014 (pojednávanie trvajúce 3 hodiny), vyjadrenie k zápisnici zo dňa 24.02.2014 a na výzvu žalovaného zo dňa 05.11.2014, účasť na pojednávaní dňa 04.11.2015 (pojednávanie trvajúce 2 hodiny).

7. Podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d/ Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

8. Odmena za jeden úkon právnej služby bola vypočítaná v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. a predstavovala 29,88 Eur. Za úkony súvisiace s účasťou na pojednávaní dňa 04.02.2014 a 04.11.2015 bola priznaná odmena za každé začaté dve hodiny, tzn. v danom prípade odmena 29,88 Eur x 2 hodiny = 59,76 Eur. Spolu trovy právneho zastúpenia bez režijného paušálu predstavovali 328,68 Eur. Režijný paušál bol priznaný diferencovane podľa výšky paušálu platného v konkrétnom roku, a to za 2 úkony vykonané v roku 2012 (7,63 x 2 = 15,26 Eur), za 3 úkony vykonané v roku 2013 (7,81 x 3 = 23,43 Eur), za 4 úkony vykonané v roku 2014 (8,04 x 4 = 32,16 Eur), za 2 úkony vykonané v roku 2015 (8,39 x 2 = 16,78 Eur). Režijný paušál spolu bez DPH predstavoval 87,63 Eur. Odmena a režijný paušál s pripočítaním 20 % DPH predstavovalo sumu 499,57 Eur, z toho 52 % predstavovalo sumu 259,78 Eur.

9. Žalobca si uplatnil cestovné v celkovej výške 261,22 Eur, a to za cestu vykonanú z Košíc do Rožňavy a späť v dňoch 17.09.2013, 04.02.2014, 24.02.2014, 10.11.2014 a 04.11.2015. Súd nepriznal cestovné za cestu, ktorá mala byť vykonaná dňa 10.11.2014, pretože v tento deň nebolo vykonané pojednávanie v danej veci. Hodnota cestovných náhrad a náhrad za spotrebované hmoty predstavovalo výšku 209,- Eur. Súd priznal náhradu cestovného vo výške 52 %, tzn. vo výške 108,68 Eur.

10. Náhradu za stratu času si uplatnil žalobca vo výške 324,38 Eur vrátane DPH. Súd priznal náhradu za stratu času len za dni, kedy bolo skutočne vykonané pojednávanie, tzn. nie za deň 10.11.2014. Takto vypočítaná náhrada za stratu času predstavovala výšku 260,06 Eur, súd priznal náhradu za stratu času vo výške 52 %, tzn. vo výške 135,23 Eur. Strata času bola vypočítaná diferencovane podľa výšky jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, v zmysle ust. § 17 ods. 1 uvedenej vyhlášky, pričom pre roky 2013 a 2014 použil sumu 13,60 Eur v rozsahu 12 polhodín a za rok 2015 vychádzal z hodnoty 13,98 Eur a to za 4 polhodiny.

11. Z obsahu podanej sťažnosti žalovaného vyplynulo, že považuje priznanú náhradu trov konania za nesprávnu, a to z dôvodov, že žalovaná, ktorá bola zaviazaná spoločne a nerozdielne na plnenie, zomrela dňa XX.XX.XXXX. Vyjadril presvedčenie, že táto okolnosť musela byť súdu prvej inštancie známa pri stanovení súdneho komisára v dedičskej veci.

12. V danom prípade súd konštatuje, že k úmrtiu žalovanej došlo po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej rozsudkom, ktorý nadobudol už aj vykonateľnosť dňom 16.11.2016. V rozsudku bolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania, pričom žalovaní boli povinní nahradiť trovy konania žalobcovi spoločne a nerozdielne v rozsahu 52 %, ktorý bol výsledkom pomerného úspechu žalobcu. Stanovenie rozsahu bolo súčasťou odôvodnenia rozsudku, v bode 35. Pri rozhodovaní o výške trov je vyšší súdny úradník viazaný právoplatným výrokom o priznanom nároku. Dedičské konanie po žalovanej sa viedlo na tunajšom súde pod sp. zn.: 1D/21/2017. Uznesením sp. zn.: 1D/21/2017 zo dňa 04. 01. 2018 bolo dedičstvo potvrdené jedinému dedičovi po poručiteľke, jej manželovi K.. Š. N., v danom prípade pôvodne žalovanému v 1.rade. Pokiaľ žalovaná zomrela, za jej dlhy zodpovedá dedič - nadobúdateľ majetku poručiteľky (ust. § 470 Občianskeho zákonníka). To, že žalovaná zomrela, bolo súdu oznámené až v čase podania sťažnosti, ku ktorej pripojil žalovaný fotokópiu úmrtného listu. Súd považuje za nenáležitú

námietku, kde konštatuje žalovaný, že súdu prvej inštancie úmrtie malo byť známe, pretože ustanovoval súdneho komisára v dedičskej veci po poručiteľke, žalovanej. Súd dáva do pozornosti žalovanému, že pokiaľ došlo k takejto skutočnosti, je predovšetkým povinnosťou strany sporu (zastúpenej právnym zástupcom) oznámiť úmrtie jednej zo strán sporu, ktorú zastupuje. Predstava žalovaného, že súd pri poverovaní súdneho komisára v každej jednej veci sleduje, pri súčasnom množstve agend a vecí, ktoré sudca musí vybavovať, aj osoby poručiteľov, ich prípadné spory, je minimálne nereálna. Pokiaľ je súdu oznámené úmrtie, následne súd lustruje v dedičskom registri, či sa vedie dedičské konanie, nie naopak. V tomto prípade teda nie je možné túto námietku akceptovať.

13. Ďalším dôvodom sťažnosti bola skutočnosť, že podľa názoru žalovaného, počet uznaných právnych úkonov vyšším súdnym úradníkom je zmätočný, pretože z obsahu vyplynulo, že priznal odmenu za 11 právnych úkonov a konkretizuje v uznesení len 9 právnych úkonov. V tej súvislosti súd konštatuje, že počet úkonov sa odvíjal od celkového počtu priznaných úkonov. Vo vyúčtovaní bolo uvedených celkom 11 úkonov právnej služby.

14. Z pôvodného vyúčtovania trov nebol priznaný úkon zo dňa 13.11.2012 - oznam súdu o zmene sídla a tiež nebol uznaný úkon súvisiaci s účasťou na pojednávaní dňa 10.11.2014, ktoré bolo odročené v neprítomnosti strán sporu. Zostalo teda 9 úkonov právnej služby, avšak za účasť na pojednávaniach v dňoch 24.02.2014 (pojednávanie trvajúce 3 hodiny) a pojednávanie dňa 04.11.2015 (pojednávanie trvajúce 2 hodiny) bola priznaná odmena a režijný paušál podľa ust. §13a ods. 1 písm. d/ Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., za ďalšie dva úkony presahujúce dve hodiny.

15. Žalovaný spochybňoval aj účelnosť dvoch právnych úkonov uvedených v bode 8. napadnutého uznesenia. Týkali sa úkonu súvisiaceho s poradou s klientom dňa 17.02.2013 a s vyjadrením sa k zápisnici zo dňa 24.02.2014. Žalovaný namietol účelnosť osobitnej porady medzi dvomi súdnymi pojednávaniami konanými v mesiaci február 2013. Obsah vyjadrenia k zápisnici zo dňa 24.02.2014 nepoznal, nebol mu doručený.

16. V prípade námietky účelnosti dvoch právnych úkonov uvedených v bode 8 uznesenia súd konštatuje, že v prípade porady s klientom zo dňa 17.02.2013 súd zistil, že dňa 15.01.2013 bol súdu doručený odpor, ktorý bol následne doručovaný právnemu zástupcovi žalobcu dňa 15.02.2013. Zo záznamu z porady s klientom zo dňa 17.02.2013 vyplynulo, že predmetom porady bolo vyjadrenie k podanému odporu v súvislosti so zabezpečením dôkazných listín. Za daných okolností súd považuje takýto úkon za účelný a oprávnený, za účelom riadneho vyjadrenia sa k odporu. Žalobca sa z dôvodu jeho dlhodobej práceneschopnosti a práceneschopnosti jeho právneho zástupcu vyjadril až 11.09.2013. Vtedy označil aj ďalšie listinné dôkazy, ktoré mal k dispozícii v danom čase.

17. Druhý úkon, ktorý žalovaný spochybnil, bol úkon zo dňa 05. 11. 2014, kde sa mal žalobca vyjadrovať k zápisnici zo dňa 24.02.2014. V tomto prípade súd konštatuje, že námietka je tiež nedôvodná. Do spisu bolo založené dňa 05. 11. 2014 písomné podanie žalobcu, ktorý ho podával vychádzajúc z dovtedy vykonaného dokazovania a na základe výzvy súdu. Bol predložený návrh na doplnenie dokazovania, a to návrh na výsluch svedkov J. F., N. J., žiadosť o zabezpečenie tlmočnika pre svedkov, listinné dôkazy o preukazovaní postupov žalovaného, pri predaji sporných notebookov spoločnosti BULLDOZER.SK s.r.o., listiny o mailovej komunikácii žalobcu a žalovaného v dňoch 18. 10. 2010, 18. 03. 2012 a 19. 07. 2013. Úkon bol vykonaný účelne.

18. Sťažnosť proti rozhodnutiu o výške trov konania súd považoval za dôvodnú pri priznaní jedného úkonu, a to úkonu za účasť na pojednávaní dňa 04.11.2015, kde bol priznaný ďalší úkon právnej služby, po presiahnutí 2 hodín. Zo zápisnice o pojednávaní je zrejmé, že pojednávanie trvalo od 13.00 hod. do 15.00 hod., to znamená nepresiahlo dve hodiny a nezačala ďalšia dvojhodina. Z týchto dôvodov súd po prepočte celej odmeny dospeľ k výške odmeny 298,80 Eur (10 x 29,88 Eur), ktorá s pripočítaním 20 % DPH (59,76 Eur) predstavovala 358,56 Eur. Rovnako súd prepočítal aj režijný paušál, pretože nepriznanie ďalšieho úkonu malo vplyv aj na výšku priznaného režijného paušálu. Súd priznal režijný paušál, ktorý predstavoval 1/60 - inu výpočtového základu vo výške 79,24 Eur bez DPH. Za rok 2012 priznal režijný paušál za dva úkony (2 x 7,63 Eur), za rok 2013 priznal tri úkony (3 x 7,81 Eur), za rok 2014 štyri úkony (4 x 8,04 Eur) a za rok 2015 priznal namiesto pôvodných dvoch úkonov len jeden úkon z dôvodov vyššie uvedených (1 x 8,39 Eur). Režijný paušál s pripočítaním 20 % DPH (15,85 Eur) predstavoval 95,09 Eur. Odmena a režijný paušál bol spolu priznaný vo výške 453,65 Eur vrátane DPH.

19. Podľa ust. § 16 ods. 4 uvedenej Vyhlášky, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

20. Podľa ust. § 7 ods. 1 Zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných, ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla poskytnutého zamestnávateľom, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len "základná náhrada") a náhrada za spotrebované pohonné látky; ak zamestnanec použije cestné motorové vozidlo na žiadosť zamestnávateľa, odsek 10 sa nepoužije.

21. Cestovné po prepočte súdom predstavovalo sumu 209,- Eur s DPH a bolo už pôvodne správne priznané len za štyri vykonané cesty z V.Z. H. C. a späť (dňa 17. 09. 2013, 04. 02. 2014, 24. 02. 2014 a 04. 11. 2015). Vzdialenosť predstavovala 150 km obojstranne. Cesta bola vykonaná osobným motorovým vozidlom zn. Audi A6, EČ: V.. Pri výpočte cestovného súd vychádzal z údajov z technického preukazu a z cien pohonných látok v deň pojednávania.

22. Cestovné súd priznal za deň 17. 09. 2013 vo výške 44,51 Eur ($0,183$ základná náhrada za 1 km x 150 km/ + / $0,083$ l/km x 1,37 Eur/l x 150 km/).

23. Cestovné súd priznal za deň 04. 02. 2014 vo výške 44,38 Eur ($0,183$ základná náhrada za 1 km x 150 km/ + / $0,083$ l/km x 1,36 Eur/l x 150 km/).

24. Cestovné súd priznal za deň 24. 02. 2014 vo výške 44,38 Eur ($0,183$ základná náhrada za 1km x 150 km/ + / $0,083$ l/km x 1,36 Eur/l x 150 km/).

25. Cestovné súd priznal za deň 04. 11. 2015 vo výške 40,90 Eur ($0,183$ základná náhrada za 1km x 150 km/ + / $0,083$ l/km x 1,08 Eur/l x 150 km/).

26. Podľa ust. § 17 ods. 1 uvedenej vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

27. Súd priznal stratu času strávenú cestou na pojednávania v dňoch 17. 09. 2013, 04. 02. 2014, 24. 02. 2014 a 04. 11. 2015. Čas strávený na ceste z V. H. C. a späť preukázateľne predstavoval 4 začaté polhodiny, za jednu obojstranne vykonanú cestu. Pri výpočte straty času súd postupoval v zmysle ust. § 17 ods. 1 uvedenej Vyhlášky.

28. V roku 2013 náhrada predstavovala 13,01 Eur za každú aj začatú polhodinu ($13,01 \times 4 = 52,01$ Eur). V roku 2014 náhrada predstavovala 13,40 Eur za každú aj začatú polhodinu. Vykonané boli dve cesty obojstranne ($13,40 \times 8 = 107,20$ Eur). V roku 2015 náhrada predstavovala 13,98 Eur za každú aj začatú polhodinu ($13,98 \times 4 = 55,92$ Eur). Spolu strata času predstavovala 215,16 Eur, s pripočítaním 20 % DPH (43,03 Eur) predstavovala celkovú sumu 258,19 Eur.

29. Celková výška trov konania predstavovala 920,84 Eur a bola priznaná v súdom priznanom rozsahu 52 %, vo výške 478,84 Eur.

30. Žalovaný namietol nepreskúmateľnosť uznesenia aj vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu, keďže vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie použil nesprávnu právnu úpravu, kedy odôvodnil rozhodnutie jednak ust. § 262 ods. 1,2 CSP a ust. § 263 ods. 2 CSP (body 2.,3.,4. Uznesenia), kde zjavne mal byť uvedený § 263 odsek 1 CSP. Súd konštatuje, že odôvodnenie v bode 12. Uznesenia naznačuje, že pokiaľ v bode 4. Uznesenia bolo chybné uvedené znenie ustanovenia § 263 ods. 2 CSP, išlo o zrejmu nesprávnosť, pretože pri odôvodnení v bode 12. Uznesenia sa aplikovalo ustanovenie § 263 ods. 1 CSP, čo je správna aplikácia ustanovenia v danom prípade.

31. V súlade s ust. § 250 ods. 2 CSP, súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že priznal žalobcovi náhradu trov vo výške 478,84 Eur a v dôsledku úmrtia žalovanej a následného prechodu dlhu na žalovaného, uložil povinnosť zaplatenia trov už žalovanému.

Poučenie:

Podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu sudcu prvej inštancie o sťažnosti proti trovám konania nie je prípustné